

er det en Nødvendighed, at begge disse Ordninger bliver trukket sammen.

Pitzner: Ja, jeg havde tænkt mig Muligheden af, at den ærede Ordfører (J. J. Jensen) vilde benytte dette Argument, men det er ganske galt. Der bliver stillet Regnskab op for Finansaaret, og der bliver stillet Regnskab op for Høstaaret, og Ministeren har udtalt, at for Høstaaret skulde Ordningen hvile i sig selv. Det er dér, Fejlen ligger, dér mangler de 13 Mill. Kr.

Hauge: Ved at høre det ærede Medlem, som nu talte, fik man det Indtryk, at Sukkerordningen bragte Statskassen betydeligt Underskud. Dette er jo paa ingen Maade Tilfældet. Denne Ordning kommer for de to Høstaar til at hvile fuldstændig i sig selv; det er det afgørende, og naar det er Tilfældet, er det ganske uforstaaeligt, at det ærede Medlem her i Tinget gør sig til Talsmand for, at Sukkerprisen skal sættes i Vejret for den almindelige Befolkning. Det er der jo nemlig ingen som helst Anledning til, eftersom Statskassen slet ingen Udgift har haft ved Sukkerordningen i de to Høstaar. Det ærede Medlem har altsaa ligefrem villet foreslaa en Beskatning af det almindelige Sukkerforbrug her i Landet, en Beskatning, som der ikke er den fjerneste Hjemmel for, idet Statskassen, som sagt, ikke i de to nævnte Aar har haft nogen som helst Udgift ved Sukkerordningen. Naar Beløbene i det hele er blevet saa store, som de er, skyldes det jo den Omstændighed, at Rigsdagen har været lydør for Krav, der er blevet fremsat af Sukkerroedyrkerne og Sukkerfabrikkerne, Krav, som den overordentlige Kommission for øvrigt modsatte sig, og som først blev gennemført, efter at man var gaaet en anden Vej. Det er det, der har bevirket, at Statskassens Indtægter er blevet noget mindre end oprindelig beregnet. Hvis man ikke havde givet Sukkerfabrikkerne 1 Øre mere pr. Million produceret kg Sukker ud over de 110 Mill. kg, som var det oprindelige Udgangstal, vilde Sukkerfabrikkerne have faaet en Mindreindtægt i Aar paa ca. 3 Mill. Kr., og hvis man ikke havde givet Sukkerroedyrkerne en tilsvarende Forøgelse, saa at de i Stedet for de oprindelige 2 Kr. 25 Øre pr. Centner Roer fik 2 Kr. 45 Øre, vilde Staten yderligere have været et Antal Millioner rigere. Rigsdagen har medvirket til, at Sagen er

blevet ordnet paa denne Maade. Til Trods derfor har Sukkerordningen imidlertid i de to Høstaar hvilet i sig selv uden nogen som helst Udgift for Statskassen, og det er da ganske uforstaaeligt, med hvilken Begrundelse det ærede Medlem stiller Forslag om, at Sukkerprisen skal sættes i Vejret for de almindelige Forbrugere.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Indenrigsministeren er forhindret i at være til Stede ved dette Møde, og i hans Sted skal jeg — selv om jeg ikke med samme Kendskab som andre Medlemmer kan tage Del i denne Forhandling — udtale, at jeg gaar sikkert ud fra, at den ærede Ordfører (J. J. Jensen), den sidste ærede Taler (Hauge) og Indenrigsministeren ikke ser forkert paa denne Sag. Det er givet, som det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Hauge) udtalte, at Sukkerordningen har hvilet i sig selv og ogsaa skal hvile i sig selv i det Aar, vi er inde i. Jeg føler mig ganske overbevist om, at det Forslag, der her er stillet fra de tre Partiernes Side, vil vise sig at holde Stik, naar Aaret er omme, og naar det er Tilfældet, synes jeg ikke, der er nogen som helst Grund til at forhøje Sukkerprisen for Forbrugerne.

Pitzner: Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Hauge) kom ind paa, at det var i 2 Aar, Sukkerordningen balancerede. Hvis den højtærede Indenrigsminister havde givet os Meddelelse herom, havde vi været saa meget klogere forud. Naar nu det kommende Høstaar, det tredje, skal hvile i sig selv sammen med de to andre, frygter jeg for, at det kommer til at hvile noget haardt, for saa har vi ikke 13 Mill. Kr. at føre over, som vi havde til dette Aar. Jeg er bange for, at hvis vi skal holde samme Sukkerpris, bliver et meget betydeligt Tilskud fra Staten nødvendigt.

Hauge: Forhandlingerne vedrørende den fremtidige Ordning, altsaa Ordningen for Høstaaret 1919—20, er ikke tilendebragte endnu. De har været førte i lang Tid i den overordentlige Kommission dels med Sukkerfabrikkerne, dels med Repræsentanter for Sukkerroedyrkerne. Jeg skulde mene, at som Forholdene ligger for Øjeblikket, er der Mulighed for at naa til en Forstaaelse med Sukkerroedyrkerne, saa at man slipper med at betale noget mindre til dem, end de har faaet for in-